

at det var galizisk, russisk eller sibirisk Smør, eller hvad det nu var. Men dette er jo noget, som kan komme til Overvejelse i et Udvalg. — Saa er der i § 3 en Bemærkning, at enhver, der indfører Varer her i Landet, skal anmelde saadan Virksomhed for Politiet. Nu er det jo notorisk, at der fra Sverige indføres her til København ikke saa helt lidt Æg. Det gaar til paa den Maade, at Folk derovre samle deres Æg og rejse her over til København og forhandle dem. Noget lignende gælder med Hensyn til Fjerkræ. Det er det samme Forhold, som vi have her paa Landet, hvor der er Folk, som man kalder, jeg vil ikke just sige Høsekræmmere, men Handelsmænd eller saadant noget. Ovre fra Sverige kommer der ogsaa mange, som svare til vore mindre Landbrugere, for at sælge deres Varer her i København. Er det Mening, at de ogsaa skulle anmelde deres Virksomhed for Politiet, naar de ville sælge deres Varer her? Thi er det Meningen, tror jeg, vi lægge Baand paa Omsætningen og ville lægge Hindringer i Vejen for, at de mindre bemidlede Folk her i København kunne faa billigere Madvarer. Hvis en saadan Virksomhed skal anmeldes for Politiet, vil det i Virkeligheden være ensbetydende med et Forbud; thi det ville de ikke, og jeg kan ikke forstaa, hvorledes dette i det hele kan overholdes.

I § 5 er det forbudt at indføre udenlandsk Fedt i Blærer. Derimod staa der ikke noget om, at der ikke kan indføres Fedt i Tønder eller Fustager lige saa meget, det skal være. Nu er det jo det mærkelige Tilfælde, at det Fedt, som er indført i Blærer, i Virkeligheden kan holde sig længe og godt, hvorimod det, som indføres i Tønder og Fustager, er let udsat for at blive fordærvet. Jeg kan ikke indse, hvorfor man ikke maa indføre Fedt, der er smeltet i Blærer, naar vi dog have Lov at indføre Fedt i Tønder eller Fustager. At have Fedt smeltet i Blærer er jo dog den bedste Maade at konservere Fedt paa. At det ikke maa omsmeltes her i Landet, er naturligvis en anden Sag, og det kan jo være en Sag for sig, men jeg synes, at det er vel strengt, at vi ikke skulle have Lov til at indføre Fedt paa den mest praktiske Maade, den Maade, hvorpaa det kan holde sig bedst. Paa dette Punkt kunde jeg nok ønske en Rettelse, muligvis kan dette Punkt ogsaa blive bragt frem i det kommende Udvalg. Ligesom det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds er jeg selvfølgelig ogsaa glad for § 6, som stiler hen imod et fælles Mærke for vort

Smør. Vore Æg fik først et godt Ry i England den Gang, vi begyndte at stemple dem og sætte Numre eller Bogstaver paa dem, ligesom det egentlig først var, da Lurmærket, som jo er det almindelig kendte Mærke her i Landet, kom til at staa paa det danske Smør, som indføres i England, at Englænderne fik Øjet op for, at her var det, som i Virkeligheden var dansk Smør, og det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Carl Hansen) fremdrog jo ogsaa et Eksempel paa, hvorledes man i England idømte en Mand Mulkt for Misbrug af dette Mærke.

I § 8 er indsat en Bestemmelse om, at enhver, der her i Landet tilvirker Smør til Udførsel, skal føre en af Politiet autoriseret Bog efter Landbrugsministerens Forskrift. Derved ville vi efter min Mening egentlig komme til at lægge et Baand, en Tvang paa vore Mejerier. De ville jo komme til efter et anvist Skema at føre Bog over, hvor meget Smør de producerede, og jeg kan ikke indse, til hvilken Nytte det egentlig skal være, at Mejerierne skulle føre Bog derover. At de, der udføre og forhandle det, gøre det, er vel næsten en Nødvendighed, men Mejerierne have i Virkeligheden Arbejde nok, og jeg ser ingen Grund til at paalægge dem mere Arbejde i saa Henseende. Man ved jo heller ikke, om Smørret bliver udført eller ej. Det kunde jo være, at et ganske lille Mejeri eller maaske en enkelt Mand kunde faa i Sinde at sende Smør, f. Eks. fersk Smør, til England; han skal altsaa føre en af Politiet autoriseret Bog. Jeg tror, at det er at lægge et Baand paa Omsætningen, som i dette Tilfælde er unødvendigt. Straffebestemmelserne skal jeg ikke fordybe mig i; det kan være, de ere for høje, det er jeg nærmest tilbøjelig til at tro.

Jeg kan i øvrigt, som sagt, i store Træk give Lovforslaget min Tilslutning og vil haabe, at det maa blive til Lov i denne Samling, da jeg tror, at man derved vil afhjælpe et Savn, som vi alle paa Landet have følt, saa at ikke noget kommer til at sejle under falsk Flag, der ellers hidtil har gjort det.

N. C. Christensen: I Princippet kan ogsaa jeg give det foreliggende Lovforslag min Tilslutning. Det forekommer mig nemlig, at det maa være i alle Parters Interesse, at der skabes ordnede Forhold paa dette Omraade. Landbrugerne have et billigt Krav paa, at de Produkter, som de producere, ikke blive Genstand for